

Even zoo roepen de oude schaatsenrijders te Leiden uit: *Dat*

riest! De hierbij afgebeelde drie steenen staan in een gevel op de Oude Vest aan den zogenaaunden Kouden Hoek ¹⁾; de groote in 't midden, de beide kleinen ter wederzijden.

Een matrozenkroeg te Harlingen draagt een opschrift, dat al vrij oud is: *Saaïjen en baaijen*. Men ziet, of zag althans, uit de vensters van dat huis zoowel in zee, waar men *baait*, als in 't veld, waar men *saaït* ²⁾; 't wilde dus eigenlijk zeggen: *Veld- en Zeesicht*.

Ook een bedrijf van menschen, maar niet in den gelukkigsten toestand, vindt men op een ivoren hamer, afkomstig van 't voormalig Rasphuis en thans berustende in de Ra-

riteitskamer te Amsterdam. 't Zijn twee Raspers, zoo als men ze nog als windwijzer op het torentje ziet staan, doch hier met het omschrift:

's Lants schrick
Breidel ick.

't Was het devies van 't Rasphuis, dat men ook op de tinnen rasphuisloodjes vond.

Zelfs het nut der spaarbanken vindt men in de opschriften betoogd. 't Is niet op een ouden, maar op een nieuwen steen te Barendrecht:

Anno 1660 de eerste steen
van dit gebouw gelegd
in de Spaarbank ¹⁾.

Hoe groot die in de spaarbank gelegde steen, die in een half dozijn jaren zooveel rente heeft opgebracht, geweest is, heeft de mededeeler er niet bijgevoegd, en wij hebben verzuimd, dit te Barendrecht te gaan vernemen.

Een Moordrechter van 1660 schreef een soort van testament voor zijn gevel, waarvan zijn neven en nichten nota konden nemen:

* Dit Huis is gebouwt door Krelis van Moort
In 't jaar van sesstigen zo 't behoort.
Ik heb het voert met reed gelt gaan betalen,
Dies kander niemant voor schult iets afhalen.
't Wensch dattet lange jaren blijft staan,
Maar als ik sterf mag 't wel moe vergaan.
Want mijn nabestaanden hebben mij altijd benijt,
Dies gun ik hun ook geen erf als ik schei uit den tijt.

Voorts nog een monument van een burenkraakel, dat zwaar gestraft was. Te Goes in den Opperil stond weleer het volgend opschrift op een steen:

* Als men 1555 heeft gescreven
Den tweeden Julij, vat wel 't verstant,
Doen was de liefle Godts van ons alle verdreven,
De eene besijde die ander aen jucken kant:
Doe sijn wy gheplecht mit eenen swaren brant.

Zoo was de les niet vruchteloos voor die twistende Goezenaars geweest; ja zij zullen in 't vervolg zeker den eersten, die weer een relletje begon, wel in de kraag gepakt en voor dezen steen gebracht hebben, om te lezen wat de gevolgen waren.

III.

Dikwijls vindt men in of op tabaksdoozen opschriften, die op de Zeevaart zinspelen, al staan de afbeeldingen, die er op voorkomen, tot deze